

Jan Rowiński (1936) – absolwent Uniwersytetu Pekinńskiego i Instytutu Dyplomatycznego w Pekinie (1954–1959); II i I sekretarz ambasady w Pekinie (1965–1968), radca-minister pełnomocny i zastępca ambasadora w Chinach (1995–2001), starszy doradca ministra spraw zagranicznych (2001–2004); pracownik naukowo-badawczy (adiunkt, docent, profesor, kierownik projektów badawczych) w Polskim Instytucie Stosunków Międzynarodowych (1969–1993; 2004–2007); nauczyciel akademicki (od 2004 profesor nadzwyczajny) w Instytucie Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego (2002–2013); autor i współautor kilkudziesięciu monografii i artykułów naukowych, poświęconych problematyce

Chin i Azji Wschodniej, stosunkom polsko-chińskim, publikowanych w językach polskim, chińskim, rosyjskim, angielskim, redaktor zbiorów dokumentów i materiałów w języku polskim m.in. dotyczących polityki zagranicznej i wewnętrznej Chin (13 tomów, 1949–1985), „rewolucji kulturalnej” (4 tomy); stosunków chińsko-radzieckich, a także licznych raportów, ekspertyz i analiz oraz projektów badawczych; tłumacz z języka chińskiego m.in.: prac Mao Zedonga i Deng Xiaopinga; ostatnio opublikował m.in. *Polski Październik 1956 w polityce światowej* (red., 2006); *Parlament ChRL* (2005); *System konstytucyjny i przedstawicielski ChRL* (2008); *Systemy konstytucyjne i przedstawicielskie Specjalnych Regionów Autonomicznych ChRL: Hongkongu* (2012); *Makau* (2012); *Tajwanu* (2015); *Polska–Chiny 1956. Zbiór dokumentów* (2016).